

Beste vrienden,

Ik ben geen Steve Stevaert – SS voor de rode kameraden – en dus moet je van mij geen tot politieke visie veredelde cafépraat verwachten. Ik heb niet voor niets mijn ganse carrière in het internationale bedrijfsleven gewerkt. Daar kom je niet ver met loos geblaat, maar eist men *facts & figures*.

In mijn toespraak van vandaag huldig ik hetzelfde principe : de dingen zeggen zoals ze zijn, zonder verpakking, zonder toegevingen aan het correct politiek denken dat de linkse rakkers van gisteren ons nog steeds willen opdringen.

Ik zal het achtereenvolgens hebben over de Europese politiek, dan over de Vlaamse politiek, daarna over de Bierbeekse politiek en tenslotte over de Bierbeekse partij afdeling van de VLD.

1. EUROPESE POLITIEK

Beste vrienden, 2 weken geleden was ik op een verkiezingsdebat in Leuven dat, net als vorig jaar met de federale verkiezingen, ingericht werd door Jong VLD. De panelleden hadden de hele avond gedebatteerd over de Vlaamse materies. Na het debat konden de aanwezigen vragen stellen. Er kwamen twee vragen over de regionale politiek. Daarna vroeg één van de aanwezige studenten waarom er niet over Europa gesproken werd, want er zijn toch ook Europese verkiezingen ? De rest van de avond ging nog uitsluitend over Europa. De jonge mensen hebben zeer goed begrepen dat onze toekomst in Europa ligt. Dat het tijd is dat we Europa uit de handen van de technocraten halen en streven naar een grondwet, naar een echte democratische Europese wetgever en echte, politiek verantwoordelijke ministers.

Het artikel dat Gwendolyn Rutten schreef in De Tijd van 18 maart steekt schril af tegen het boek dat de Spa publiceerde over Europa. Dat boek is zo slecht dat zelfs een Karel Van Miert – toch zelf een gewezen socialistische voorzitter, en een zeer degelijke Europese commissaris geweest – feestelijk bedankte om de socialistische Europese lijst te trekken. In plaats daarvan zetten ze een vakbondsvoorzitter op de eerste plaats. Dit kan Europa alleen maar schaden. Een corporatistische vereniging als het ABVV is zeker niet de ideale ervaring die nodig is om Europa een nieuwe dynamiek te geven. Hoe durft de SPa Europa te bekritisieren. Paul-Henri Spaak, die mee aan de wieg van Europa stond was toch een socialist. Jacques Delors, een van de succesrijkste Commissie voorzitters, is toch een socialist! Europa de schuld geven van alles wat scheef loopt is een gemakkelijke populistische houding die moet verbergen dat men ofwel te dom is, ofwel te weinig moed bezit om voor zijn eigen standpunten te durven uitkomen. En zeggen dat deze partij zich progressief noemt!

De CD&V is in hetzelfde bedje ziek. Dehaene is het prototype van de arrogante ik-weet-alles-beter generatie waartoe ook Louis Tobback behoort. Het is de keuze van de behoudsgezinde conservatieven van gisteren.

Als ik dan de standpunten lees van een Dirk Sterckx en Gwendolyn Rutten, dan hebben we het over een andere dynamiek. Ze kiezen resoluut voor Europa, voor een volwaardig Europees buitenlands beleid, voor migrantenselectie i.p.v. laat-iedereen-maar-komen. Ze kiezen voor een grondwet voor Europa en een afschaffing van het vetorecht dat nu de werking verlamt.

De toekomst van Europa kan alleen verzekerd worden door zware investeringen in wetenschappelijk onderzoek. Nu geeft elk land of elke regio geld uit voor wetenschappelijk onderzoek, maar is elke gemeenschappelijke visie zoek. In Japan zijn de liberalen aan de macht van in de jaren 40. Zij hebben met het MITI

prioriteiten gesteld voor hun wetenschappelijk onderzoek en dit ten dienste gesteld van hun economische doelstellingen. Het resultaat is dat zij de enige winstgevende scheepswerven hebben in de wereld, dat ze in fotografie en de electronica nu wereldleider zijn, dat ze nummer twee zijn in de auto industrie en de informatica. Al het wetenschappelijk onderzoek ging naar vooraf bepaalde domeinen waarin ze konden uitblinken.

Japan heeft net als wij geen grondstoffen, het is dus perfect te vergelijken. Amerika besteedt 2.8% van zijn BBP aan wetenschappelijk onderzoek, Japan bijna 3%. In Europa is dat net geen 2% en in België 2.17%. Philippe Busquin, EU Commissaris voor wetenschapsbeleid ziet alleen de grootte van de taart – en die moet zeker groter worden – maar nog veel belangrijker is hoe ze verdeeld wordt.

Door het Bologna akkoord – in ons Vlaams parlement verdedigd door Marleen Vanderpoorten – is er een gelijkschakeling van de universitaire graden in Europa. Ik heb zelf mijn hele carrière in een multinationale context gewerkt en ik kan jullie uit ervaring zeggen hoe belangrijk deze beslissing is.

2. VLAAMSE POLITIEK

Hiermee zijn we aanbeland in de Vlaamse context. We waren bij Marleen Vanderpoorten. Het is de eerste onderwijsminister sinds decennia die zelf uit het onderwijs komt : 19 jaar was ze leraar. Het was lang geleden dat er nog een leraar minister van onderwijs werd. Het was ook lang geleden dat we een liberale minister van onderwijs hadden. Prompt gingen de leraars van het ACV dus in staking, want opeens was na zoveel jaren CVP ministers alles verkeerdt.

Onlangs ben ik naar een uiteenzetting geweest van de minister. Zij begon met ons haar visie te geven over onderwijs en daarna ging ze op elk punt in en gaf verslag van wat er al gebeurd was en wat er nog moet komen. Gewoon merkwaardig.

Dirk Van Mechelen is de 2de Vlaamse minister die vanaf de start van deze regering erbij was. Hij is verantwoordelijk voor Financiën en voor Begroting. We stellen vast dat de begroting in evenwicht blijft en dat de belastingen verlagen; al doen vele gemeentebesturen met de CD&V in de meerderheid, flink hun best om deze vermindering ongedaan te maken door de opcentiemen te verhogen.

Hij is ook verantwoordelijk voor Wetenschapsbeleid en Ruimtelijke Ordening. Sindsdien geen stunts meer van gesloopte huizen, maar een menselijke benadering van het probleem : er kwam een aanpassingsperiode en een verjaring voor bouw misdrijven, net zoals dat voor andere inbreuken op de wet gebeurt. Maar ja, dat is niet zo spectaculair als radeloze eigenaars bij hun gesloopt huis, met goede politieke beslissingen kom je niet in de krant.

Sinds vorig jaar zijn er 3 nieuwe Vlaamse ministers.

Marino Keulen is minister van wonen, media en sport. Hij heeft de sociale huisvesting weer op de rails gezet. Voor de televisie komt er een speciale zender voor sport. Met de hulp van Wilfried Meert, de organisator van de Memorial Van Damme, lanceerde hij dit jaar de eerste Jeugdolympiade waaraan 71457 jongeren tussen 10 en 14 jaar deelnamen. Ideaal om jong talent op te sporen, want uit de jongeren die vandaag 10 jaar zijn, moeten de atleten van de Olympische Spelen van 2016 komen.

Patricia Ceysens kreeg de zware portefeuilles van Economie, buitenlands beleid en e-government. Ze is de eerste Leuvense minister die regelmatig de voorzitters van de verschillende VLD afdelingen uitnodigt op een werkvergadering om zo contact te houden met de basis. Ik kan jullie verzekeren dat er op deze vergaderingen goed

gewerkt wordt en het geeft bovendien de mogelijkheid aan de voorzitters om van gedachten te wisselen met hun collega's.

Patricia is een pragmatische vrouw. Ze stelde haar beleidsnota op, rekening houdend met wat nog mogelijk was op één jaar. Ze is een goede huismoeder, en dan spreek ik natuurlijk niet uitsluitend in de letterlijke zin van het woord – maar dan blijft dat ook nog gelden – maar ze zag dat de buitenlandse missies van economie en buitenlands beleid naast elkaar werkten. Ze besliste dan ook om deze diensten te integreren, tot op haar kabinet toe.

Flanders Technology was eens de fierheid van Vlaanderen. Met Flanders District of Creativity heeft ze deze draad weer opgenomen. Hierdoor is er een nauwe samenwerking ontstaan tussen verschillende regio's in de wereld, allemaal regio's die bekend staan voor hun creativiteit. De eerste bijeenkomst van deze regio's had in Leuven plaats, op 19 februari. De volgende is gepland in Maryland. Er werden heel wat afspraken en concrete beslissingen genomen die onze economie te goede komen.

Patricia is bij heel veel mensen bekend omdat ze tijdens haar laatste zwangerschap de debatten in het Vlaams parlement wilde blijven volgen. Het was dus heel vanzelfsprekend dat ze er e-government bij kreeg. Dat was nu net een belangrijk deel van mijn beroepservaring en zo kwam ik als adviseur op haar kabinet terecht. Ik ben er de projectleider voor de e-werken insteek in het kader van de minder hinder maatregelen voor de werken aan de Antwerpse ring. Ik heb daar kunnen merken welke uitzonderlijke manager zij is.

Bart Somers kreeg de moeilijke taak om Patrick Dewael op te volgen. Hij wordt in deze pre-electurale periode zeker niet gespaard, maar steeds blijft hij met zijn twee voeten op de grond en dat hij uit het juiste hout gesneden is bewijst hij bijna elke zondag op de zevende dag, maar nog meer, door zijn regeringsschip met meesterlijke hand door de vele stormen te sturen.

Herinneren jullie nog dat Bart Somers een werkgroep lanceerde om de Olympische Spelen naar Vlaanderen te halen? De oppositie lachte en sommigen uit de meerderheid ook. En ik ken er één uit Hasselt die in snelheid gepakt werd en dat zeker niet leuk vond. Wat al die lachers niet zeggen is dat de Spelen business is, big business! Een dergelijk initiatief creëert duizenden werkplaatsen en plaatst onze regio op het voorplan in de hele wereld! Als we dit kunnen realiseren worden we – mede door ons onderzoek en onze investeringen in technologie – de meest voorspoedige regio van de wereld!

Er wordt gezegd dat de Vlaamse regering op een 'Auberge Espagnole' lijkt door de vele ministerwisselingen en het zou oneerlijk zijn de vele wissels te ontkennen. Wat echter telt zijn de verwezenlijkingen en daarvan kunnen we zeggen dat we fier kunnen zijn. Al die schreeuwers aan de zijlijn vergeten dat ze in de voorbije 20 jaar, toen zij het ononderbroken voor het zeggen hadden, er niet veel van gebakken hebben en in Bierbeek is dat niet anders.

3. BIERBEEKSE POLITIEK

Hebben jullie ook gemerkt dat we in alle publicaties van de meerderheidspartijen aangevallen worden? Het moet zijn dat het pijn doet. Wisten jullie trouwens dat Groen! ook in de oppositie zit? Daar hebben we niet veel van gemerkt, zeker niet in de OCMW raad waar hun raadslid steeds meeknipt met haar vriendin voorzitster. Als we haar houding vergelijken met die van het NV-A raadslid, die wel zijn werk doet als raadslid en als oppositie...!

Volgens die publicaties zijn we tegen alles. We waren tegen De Borre, tegen de sporthal en nu tegen het rusthuis. Dit is wat ik desinformatie noem!

Wij waren tegen De Borre, maar niet tegen een cultureel centrum. De prijs – die zoals daarna zou blijken, nog niet de helft van de werkelijke prijs was – vonden we te hoog voor de middelen van een toch kleine gemeente die bovendien op de taalgrens ligt. Wij hadden toen het Vijverhof in Korbeek-lo op het oog. Toen was dat nog beschikbaar. Een andere piste was om er een leegstaande hoeve voor te gebruiken, zodat dit erfgoed bewaard blijft voor de toekomst.

De sporthal – en ook hier was de werkelijke prijs schromelijk onderschat – wilden wij in de melkerij onderbrengen en laten uitbaten door een privé persoon.

Het dossier van het rusthuis is niets minder dan volksverlakkerij. Niet alleen geven we zeer dure grond in erfpacht voor 99 jaar, maar we hebben niets te zeggen. De zusters Augustinessen hebben alle macht, het OCMW mag alleen geldschieter zijn. En als ze zeggen dat de mensen van Bierbeek voorrang krijgen, dan liegen ze, want zoiets is onwettig. In tegendeel, als er een bejaarde van buiten de gemeente komt wonen, en die kan na enkele jaren de prijs niet meer betalen, dan moet het OCMW van Bierbeek hiervoor opdraaien!

Waar we in ieder geval vierkant tegen zijn – en daar moeten we in ieder geval geen doekjes ronddoen – is tegen de belastingverhogingen. De aangehaalde reden was de politiehervorming. Intussen is gebleken dat de politiehervorming niet zoveel meer kost aan de gemeente, maar hoor jij iets van belastingvermindering? Misschien kunnen ze er nog meer paaltjes en bloembakken van kopen. Of de hal van het rusthuis in marmer zetten!

Beste vrienden, een oppositie is er om oppositie te voeren. Om de verkwistingen en de fouten van de meerderheid aan te klagen. Dat is vervelend voor de bestuursmeerderheid, maar dat heet sinds eeuwen democratie.

4. VLD – BIERBEEK

Volgend jaar wordt er een nieuw bestuur en een nieuwe voorzitter gekozen. Als mijn gezondheid het toelaat zal ik nog één maal kandideren voor de functie van voorzitter, daarna moeten jongeren het overnemen, want al vergt deze functie heel veel tijd – je zou er bijna moeten voor gepensioneerd zijn – toch is het niet goed dat men dit blijft doen tot op hoge leeftijd. In het bestuur zijn er zeker mensen die nog verder willen werken, maar het is zeer belangrijk dat we ook aan uitbreiding en verjonging kunnen doen. Ik doe dus een oproep aan iedereen die wil meewerken aan de groei en bloei van het liberalisme in Bierbeek, om hun kandidatuur te stellen. Jullie moeten daarvoor zelfs niet wachten tot volgend jaar. Wie nu reeds wil meewerken kan, in afwachting van die verkiezingen, gecoöpteerd worden.

In 2006 zijn er gemeenteraadsverkiezingen. Doordat de bevolking in Bierbeek is toegenomen, moeten we niet 19 maar 21 kandidaten op de lijst zetten. De helft hiervan moeten vrouwen zijn, en net als vorige keer zou ik daar ook graag veel jongeren opzetten. Wie in 2006 op de lijst wil komen, kan best vanaf nu reeds actief worden in de politiek.

De tijd dat politiek bedreven werd aan de cafétoog is voorbij – zelfs als het de toog van Steve is. In het verleden hebben we daarom werkgroepen opgericht. Het zijn die werkgroepen die dossiers moeten voorbereiden en bestuderen. Als je daar interesse voor hebt, laat het ons weten. We komen steeds handen tekort en twee mensen weten meer dan één.

Zoals in het moreel verslag gezegd werd: we gaan erop vooruit, ons ledenaantal groeit. Het financieel verslag toonde ons een gezonde toestand. Daar moet hard voor gewerkt worden en dat is teamwork. Door de inzet van al deze werkers hebben we de middelen om aan politiek te doen en zullen we bij de volgende gemeenteraadsverkiezingen over ruimere fondsen beschikken.

In de Lokale Burgerkrant van december 2002 heb ik jullie aangekondigd dat het uitzicht van de Burgerkrant in 2003 zou veranderen. Zoals jullie zelf hebben kunnen zien, ook in 2004 is de lay-out veranderd. Ons eekhoortje is prominent aanwezig in de titel.

In elk nummer vind je een editoriaal, "O Fortuna!", waarin ik, in een onverbloemde taal schrijf over de dingen die ons bezighouden.

Onze website komt zo stilaan op kruissnelheid. Zodadelijk zal ik die website aan jullie voorstellen.

Beste vrienden, ik geloof dat de VLD Bierbeek goed bezig is en ik dank alle medewerkers voor hun positieve inbreng.

Bedankt voor jullie komst en maak op 13 juni een goede keuze.

MAURITS FROONINCKX
22 maart 2003.